No. 2276 Zaterdag 20 Augustus 1927. 44ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

De begrooting voor 1927 in de Tweede Kamer.

De bekende Curaçaosche briefschrijver schrijft hieromtrent in de *N. R. Ct.* van d.d. 23 Juli:

Met gemengde gevoelens heeft men te Willemstad kennis genomen van de Handelingen der Tweede Kamer betreffende de begrooting van Curaçao voor 1927.

Voldoening over het feit, dat ditmaal zoovele Kamerleden zich geroepen hebben gevoeld van hunne belangstelling in den gang van zaken in dit kleine gebiedsdeel te doen blijken. Niet minder dan acht sprekers over de Curaçaosche begrooting, alle groote partijen in het veld — het is een record geweest, dat hoopvol stemt voor de toekomst.

Maar daarentegenover teleurstelling, diepe teleurstelling. Niet in de eerste plaats over het negatief resultaat van de goed bedoelde pogingen uit den boezem van de Kamer, maar vooral over de luchthartige wijze, waarop de minister van koloniën ernstige grieven heeft behandeld en met algemeenheden en abstracte redeneeringen fouten, opeenstapelingen van fouten, heeft trachten goed te praten.

In het bijzonder heeft men zich hier gestooten aan de door Z. E. gebezigde parabel van het achterlijke kind. En terecht, want het verwijt aan het adres van dat kind is in hooge mate onbillijk. De waarheid is, dat wel verre van dat het kind — dat volgens de snedige repliek van den heer IJzerman plotseling vóórlijk was geworden — niet meewerkte, is het juist het kind geweest, dat zich het eerst rekenschap heeft gegeven van zijn groei, van zijne behoefte aan nieuwe kleertjes, aan betere verzorging enz. enz. Het waren de voogd en de gouverneur van dat merkwaardige kind, die doof bleven voor de beden van het kind, die langen tijd zich blind bleven houden voor zijn plotselingen groei.

De gelijkenis keert zich tegen regeering en bestuur zelf. Maar dat daargelaten, vinden wij het bedroevend, dat een hooge bewindsman, de hoogste, tegenover ernstige grieven, steunende op concrete feiten, begane fouten en verzuimen tracht goed te praten met algemeenheden en parabels.

Wat de veelvuldige reizen van den gouverneur naar de verschillende eilanden van dit gebiedsdeel betreft stelt de minister tegenover de gemaakte aanmerkingen, de meening van den heer Van Vuuren, dat het wenschelijk is, dat de gouverneur van tijd tot tijd de verschillende deelen van zijn bestuursgebied bezoekt, en voorts dat er overigens ook geen bijzonder bezwaar daaraan verbonden was, wijl er toch een bij uitstek bevoegde vervanger aanwezig was.

Niemand zal tegenspreken; dat het wenschelijk is, dat een gouverneur van tijd tot tijd inspectiereizen maakt naar de verschillende eilanden. Men heeft er, bij ons weten, ook nimmer een vorigen gouverneur een grief van gemaakt. Maar anders staat de zaak, als die reizen tè dikwijls plaats vinden, tè lang van duur worden, kortom het karakter van pleizierreizen aannemen. En daarom ging het hier.

En wat aangaat de bezoeken aan Venezuela — bezoeken, zeggen wij, want Z.E. is verkeerd ingelicht als hij meent, dat het er maar één geweest is —, moet ons de opmerking van het hart, dat het o. i. onder de tegenwoordige omstandigheden aanbeveling zou verdienen de zorg voor de goede betrekkingen tusschen die republiek en Curaçao geheel over te laten aan den officieelen vertegenwoordiger van Nederland bij de regeering te Caracas. Te dikwijls herhaalde bezoeken van den gouverneur van Curaçao aan Venezuela zouden allicht meer kwaad dan goed stichten, de taak van den gevolmachtigden minister kunnen verzwaren en, gegeven de psyche van het Venezuelaansche volk, het prestige van Nederland kunnen schaden.

Overigens overdreef de heer IJzerman in de Kamer wel ietwat, toen hij het voorstelde als zou het reizen en trekken van den huidigen landvoogd hier zooveel spot en ergernis veroorzaken. Geërgerd heeft men zich eigenlijk alleen over de reis naar Maracaibo met den directeur van de hier gevestigde petroleummaatschappij, omdat men dat weinig strookend vond met de waardigheid van het hoofd der kolonie, en over die met het toeristenschip Veendam, wijl die een te uitgesproken karakter van pleizierreis had. Maar voor het overige, men haalt er de schouders over op. Voilá tout.

Over alles en nog wat is in de Kamer gesproken. Wij hebben al te dikwijls te dezer plaatse op het onverantwoordelijke van het laten ontstaan en oploopen van achterstand op haast elk gebied gewezen, dan dat wij thans op wat daaromtrent gezegd is, zouden behoeven terug te komen. Liever stappen wij over tot den hoofdschotel van het Kamerdebat, de politiereorganisatie.

Er is veel, dat duister is deze politieorganisatie. Nadat men de zaak eerst jarenlang kalmweg op haar beloop had gelaten, gereed liggende voorstellen had opgeborgen, en politie en garnizoen had laten verloopen, en terwijl het bestuur hier den Kolonialen Raad een paar maanden laat wachten op de memorie van antwoord op zijn voorloopig verslag, blijkt het den minister opeens, dat er periculum in mora is, zóó'n vreeselijke haast bij de zaak, dat men met het voteeren der benoodigde credieten zelfs niet kan wachten totdat hier het overleg tusschen bestuur en Kolonialen Raad is afgeloopen.

Trots tegenstand tegen wat men in de Kamer heeft gevoeld als een inbreuk op de autonomie van dit gebiedsdeel bij haast alle partijen, heeft de minister gemeend zijn wil te moeten doordrijven. En voor het argument, de pertinente verklaring: er is periculum in mora, is de Kamer — het is verklaarbaar — gezwicht.

In een vorigen brief hebben wij reeds uiteengezet, dat het periculum niet eerst in den laatsten tijd is opgetreden, maar al lang bestaat. Zonder dat de regeering of bestuur er zich om bekommerd heeft.

Hoe de plotselinge voortvarendheid, de haast, de ongerustheid bij den minister te verklaren?

Of kan het zijn, dat het aan Z. E. tot kort geleden niet bekend was, in welke mate hier èn politiekorps èn garnizoen verloopen waren en dat eerst het rapport van den commandant van de „Sumatra" omtrent de onvoldoendheid der aanwezige machtsmiddelen ter beschikking van het bestuur of mededeelingen uit andere bron hem de oogen geopend hebben voor het précaire van den toestand? Wij zouden ons kunnen voorstellen, dat de minister als het ware opgeschrikt door een ongeflatteerde schildering van den toestand, de verantwoordelijkheid daarvoor geen dag langer wenscht te dragen dan onvermijdelijk is.

Wat er ook van zij, welke overwegingen ook den doorslag mochten hebben gegeven, de terugslag is een zeer onaangename geweest.

Maar .... er is nog iets dat duister is. Z. E. heeft schrijver dezes de eer aangedaan eenige zinsneden te citeeren uit een door hem aan dit blad gezonden brief en, wat nog meer zegt, zich geheel accoord daarmee te verklaren.

Wij schreven dan:

„De vraag rijst, of er nu werkelijk geen formule zou zijn te vinden voor eene militaire politie, welker voornaamste functie en karakter politioneel zouden wezen, maar aan welke mede de taak der militaire bezetting zou kunnen worden opgedragen."

„Een gewapende politie dus, die zonder tot het Leger te behooren, wat discipline en tucht betreft, op militaire leest zou zijn geschoeid."

En Z. E. zegt daaromtrent:

„Dat is juist wat men krijgt. Daarom gaat het" ......

„Dat is volkomen wat thans wordt aangeboden ...."

Is er hier een misverstand in het spel? Of doet het vervolg van den hierboven laatst geciteerden zin .... „alleen zal de politie door een band van eenige duizenden kilometers lengte ergens aan een leger zijn gebonden" weer al het voorgaande teniet?

Wij zouden zeggen: om dit laatste vooràl gaat het, om den band met het leger. Of de menschen, die hier politiewerk verrichten, worden betaald en geadministreerd door een civiel dan wel door een militair bureau in Nederland, doet er inderdaad niet toe. Het gaat om den band met een leger, die de troepen het militair karakter verleent, die ze plaatst onder een andere rechtspraak dan de burgers. Daartegen gaat met zeer veel recht en met zeer veel grond het algemeen verzet.

Men snijde dien band door, althans voor den duur van de detacheering naar Curaçao, en .... de zaak is gezond.

Revolutie-vrees en revolutie-zucht.

Ja, wel is er reden voor revolutievrees, nu men allerwegen zoo'n zucht naar revolutie gadeslaat.

't Is niet meer als een ondergrondsche stroom, die zacht en geleidelijk, haast onmerkbaar, maar daardoor juist te verraderlijker, de grondvesten van staat en maatschappij ondermijnt; — uitbarstend als men 't minst er aan denkt en daarom 't minst erop is voorbereid.

't Is als een wereldstroom geworden, machtig als de Mississippi, waartegen geen dijken van menschelijke kracht of menschelijk geweld meer baten.

Spottend met alles wat de cultuur en beschaving van eeuwen heeft voortgebracht, — met wat eeuwenlang door de menschheid als haar heiligst bezit beschouwd en verdedigd werd, haar religieuze vrijheid, en het recht op eigendom, — wordt alles omvergehaald, en ten offer gebracht aan de zucht naar revolutie.

Van Rusland uit heeft de stroom zich de wereld over verspreid. Wij zien hem openlijk zijn vernietigingswerk voltrekken in China en Mexico, — wij hebben hem in onze Oost aan 't werk gezien in November l.l. en nu pas weer; — wij hebben hem aan 't werk gezien in Weenen en New-York. Geen land is er veilig meer tegen zijn al-vernielenden en al-ondermijnenden invloed, die zich overal, hier meer, daar minder openlijk, openbaart.

In Weenen viel 14 Juli l.l. de beslissing van de rechtbank, waarbij de drie voornaamste beklaagden in zake de in Januari plaats gehad hebbende botsing tusschen arbeiders en frontstrijders, waarbij een arbeider en een jongetje van acht jaar neergeschoten en vier arbeiders en een jongetje van zes jaar gewond werden, werden vrij gesproken. En ziet, ofschoon de vertegenwoordiger van het openbaar ministerie de gebeurtenis niet voldoende opgehelderd achtte, en zelfs van meening was dat de republikeinen zelf voor de incidenten aansprakelijk waren, heeft deze uitspraak aanleiding gegeven tot de betreurenswaardigste gebeurtenissen, welke de Oostenrijksche hoofdstad ooit aanschouwd heeft, — tot een oproer, dat ook naar het aantal slachtoffers gerekend, het ernstigste geweest is sinds 1848.

„Nooit was er zoo weinig grond om 'n staat of regeering in zulk een beweging te betrekken" verklaarde de Bondskanselier, Mgr. Seipel. „Een vrijsprekend vonnis, geveld door een onafhankelijke rechtbank, op wier uitspraak niemand invloed kon uitoefenen, was geen klasse-vonnis, daar de helft der jury-leden arbeiders waren".

Een algemeene staking werd afgekondigd. Het gerechtsgebouw en het postkantoor worden in brand gestoken, waarbij voor millioenen aan waarde verloren ging. De onmiddelijk uit de treurige gebeurtenissen voortvloeiende schade wordt geschat op 14 à 16 millioen shilling, waarvan 5 à 6 millioen zal noodig zijn voor den wederopbouw van het verwoeste paleis van justitie en 8 à 9 millioen verloren is wegens derving der inkomsten van de spoorwegen. Op aanzetten van Moskou namen de Communisten de leiding van het oproer, met geen ander doel, dan de regeering van dr. Seipel ten val te brengen. Het aantal slachtoffers wordt geschat op 87, terwijl honderden zwaar of licht gewond waren.

Alleen het kalm, maar krachtig en karaktervol optreden van Dr. Seipel, den Priester- staatsman, heeft na twee dagen Oostenrijk weten te redden van den geesel der revolutie, en daardoor van den ondergang.

Een ander staaltje van communistische terreur en agitatie aanschouwt de wereld thans naar aanleiding van de terdoodveroordeeling van de beide italiaansche communisten Nicola Sacco en Bartolomeo Vanzetti. Na een proces van jaren volgde de veroordeeling, als schuldig aan den op 15 April 1920 te Massachusetts gepleegden roofmoord op Frederik Parmenter.

Doch neen, niet als schuldig aan den moord, doch om hun extremistische ideeën en theorieën zijn zij veroordeeld, zeggen de communisten, en eischen hun in vrijheid stelling, onder het uiten van de verschrikkelijkste dreigementen.

Dat het niet bij dreigementen alleen gebleven is, bewijzen de bommen, waardoor ze een gedeelte van de subway te New-York in de lucht hebben laten vliegen, met als gevolg 'n ontzaglijke schade en meer dan 50 gewonden. En tegelijkertijd barstte een bom in de presbyteriaansche kerk te Filadelfia, waarbij gebouwen tot 2 kilometer in het rond aanzienlijk beschadigd werden.

Als protest tegen de veroordeeling proclameerden ruim 400.000 arbeiders te New-York een staking van 24 uur. De protest-beweging heeft zich uitgestrekt over geheel de wereld, communistische manifestaties hadden plaats in Frankrijk, België en zelfs in Holland. En in hun verregaande brutaliteit en geen grenzen kennende driestheid richtten de anarchisten dreigbrieven aan de organizaties, eigenaars van de groote gebouwen als Woolworth, Equitable, Evening Journal, Graphic e. a. van ongeveer dezen inhoud:

Uwe gebouwen en van anderen zullen deze week vernield worden, als onze kameraden niet in vrijheid worden gesteld. Wij hebben voldoende ontplofbare stoffen om geheel New-York te verwoesten. Armen en rijken zullen te lijden hebben.

Tegenover deze zucht naar revolutie, staat de revolutie-vrees. Mannen, die het heft in handen hebben, praten over revolutie, nemen maatregelen tegen de revolutie, maar zien niet eens, dat zij zelf er ijverig aan meewerken.

Want als men eenmaal aan het volk den zin voor het hoogere, zijn Godsdienst heeft ontroofd, dan is daarmee de weg naar de revolutie gebaand.

Een volk, dat geen leven kent dan het aardsche, geen leer aanvaardt dan die van de stof, moet haast wel revolutie maken, als het de groote ongelijkheid en de stapels ongerechtigheden aanschouwt.

Indien met dit leven alles gedaan is, waarom zou men dan niet trachten den boel overhoop te zetten, in de hoop dat men er beter van zal worden, en ook eens een goede beurt zal krijgen: slechter dan men het nu heeft kan het haast niet.

Dr. Poels heeft 't op het Congres van het R. K. Werklieden verbond te Nijmegen, zoo klaar en duidelijk gezegd:

„De kwaal zit in de wereldlijke, van de kerk losgerukte, door liberalisme en socialisme in hart en nieren ontkerstende moderne maatschappij.

„Aanschouwt onze huidige Europeesche wereld — met haar heidensche universiteiten en haar kerk en christendom bestrijdende boek- en dagbladpers — met haar tallooze, in veel landen, volkomen ontkerstende middelbare en lagere scholen — met haar door Wilson en de zijnen opgerichten Volkenbond — met haar om geen leer der Kerk zich nog bekreunende lands- en stadsbesturen, met haar niet uit christelijke maar uit valsche liberale beginselen gegroeide organisatie der op heel deze maatschappij als een Himalaya-gebergte drukkende groot-industrie, — met haar boven de handelshuizen uitstekende synagogen — met haar gruwelijken geldzwendel — met haar in steeds nieuwe bochten zich kronkelende woekerpractijken — met haar echte slavenmarkten, waar de demon van het geld thans bij duizendtallen, zelfs uit de hoogste standen, zijn slaven en slavinnen koopt — met zijn meer nog dan in de dagen van het oud heidendom, zeden verpestende en lage hartstochten prikkelende schouwburgen en bioscopen, van wier ontzettende suggestieve macht, door de dwaasheid van eenige Nederlandsche burgemeesters, thans hier en daar zelfs in ons eigen land de Russische bolsjewieken zich meester maken."

„Zegt mij, met dit schouwspel voor uw oogen, wie thans in vollen ernst beweren kan, dat de huidige maatschappij in werkelijkheid nog is een christelijke maatschappij?"

Ja, wel is de vrees voor revolutie gegrond, als men dit alles overziet. Maar des te onbegrijpelijker, en schuldiger is de dwaasheid van zoovelen, uit de hoogere standen, die in plaats van een voorbeeld te zijn voor de lagere standen, door hun ergernisgevend gedrag den geest van het volk verpesten en zoo de wegbereiders zijn naar de revolutie.

Een ergerlijk staaltje daarvan vonden wij in Het Centrum van 22 Juli l.l. onder het hoofd: „Modern heidendom", dat wij hier in zijn geheel laten volgen:

Modern Heidendom.

Onder het opschrift „de Londensche season en haar partijtjes" geeft

de correspondent der *N. R. Ct.* een beschrijving van hetgeen hij qualificeert — en niet ten onrechte — als „onvermakelijke ontaardingsverschijnselen van vermaak". Het is inderdaad een droevig licht, dat daardoor wordt geworpen op de manieren, welke de hooge wereld en de kringen, welke men de eerste noemt, blijken te zijn binnengeslopen. In een tijd als deze zouden die kringen het zich meer dan ooit tot een plicht moeten rekenen een goed voorbeeld te geven en niet hun tijd en hun geld te verbeuzelen aan partijen, die zoomin aan de eischen van geest en smaak, als aan die der betamelijkheid, om maar geen anderen term te bezigen beantwoorden. Het besef van hetgeen oirbaar en niet oirbaar is, blijkt ook in de aristocratische wereld van Groot-Brittannië geducht te hebben geleden, en men amuseert er zich op een wijze, welke den correspondent het woord ontaarding in de pen gaf. Dragers van adellijke namen organiseeren partijen, waar het een voorrecht heet te verschijnen, maar waar platheid en erger den boventoon voeren. Een enkele passage uit de correspondentie volge hier:

Over het geheel schijnt nog steeds of opnieuw de neiging te bestaan, om de partijen, door gewaagde maskeeringen voor te schrijven, pikant te maken. Uit Parijs hebben wij daar den laatsten tijd ook nog al berichten over gehoord. Op een andere partij, las ik gister in een artikel van de „Sunday Express", was het voorschrift, dat alle dames en heeren in „nautical" costumes verschijnen moesten. Matrozen- en badpakjes lagen bij zoo'n voorschrift als het ware voor de hand. Een andere gewoonte is echter, dat men zich niet een heelen avond aan één costuum houdt en zich na verloop van eenigen tijd verkleedt. Bij een voorschrift van „nauticaliteit" bestaat dan altijd het gevaar, dat de matrozen Tritons en de baadstertjes Najaden worden, of daaromtrent, en dat de verkleeding ontkleeding bedenkelijk nadert. Een andere gastheer zou volgens dat zelfde artikel nu ook aan een soort Olympusbal denken, — ik moet er bij zeggen, dat hij zelf daar bij de apotheosen van eenige Venussen reeds anticipeert.

Wij zullen ons tot dit citaat bepalen. Het zegt meer dan genoeg, en het is in hooge mate ergerlijk. Welk een uitwerking moet een dergelijk voorbeeld hebben op de massa? En welk een stof voor agitatie en ontevredenheid wordt op die wijze opgehoopt tegen de maatschappelijke klassen, die op zulk een wijze hun tijd en hun geld besteden!

„Het kan zeker niet ontkend worden, dat er uit dit alles een zekere verwildering van zeden spreekt", schrijft de correspondent, „en dat er, afgezien van verwildering, over den bestaanden staat van innerlijke beschaving moeilijk bizonder gunstig uit te concludeeren valt." Inderdaad, hier wordt de beschaving, de *echte* die een christelijke levensbeschouwing tot grondslag moet hebben, op de grofste wijze miskend en met voeten getreden. Het is het moderne heidendom, dat aldus zijn misselijke triomfen viert en — laat men het vooral niet vergeten of onderschatten — *groot gevaar oplevert voor de Maatschappij.* Het volk let gestadig op de gedragingen van hen, die een toonaangevende plaats innemen in de samenleving. En maar al te dikwerf wordt nagevolgd hetgeen in die kringen als „reçu" en gebruikelijk geldt. De ontaarding in de „hoogere kringen" sijpelt door naar beneden, en de ergernis is des te grooter naarmate hij, die een slecht voorbeeld geeft, een aanzienlijker naam draagt, en reeds daardoor tot een waardiger houding is verplicht.

De geschiedenis leert op vele van hare bladzijden, hoe zulk een voorbeeld *revolutionnair* is in zijne gevolgen, meer en dreigender zelfs, dan de heftigste taal van welke opruiers ook. En het is mede daarom, dat de ontaardingsverschijnselen, welke de correspondent signaleert, zulk een donker perspectief openen voor Staat en Maatschappij. Men danst niet lang straffeloos op een vulcaan.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

H. Vormsel.

Deze week heeft Z. D. H. Mgr. Vuylsteke het H. Vormsel toegediend in de parochies S. Willibrordo, West-Soto, Barber en Westpunt.

Veertiguren-gebed.

Morgen begint in de H. Rozenkranskerk te Pietermaai het veertigurengebed. Voor de plechtigheden verwijzen wij onze lezers naar de Kerklijst.

Morgen vroeg is er om 4 uur een speciale H. Mis met Algemeene Communie voor de mannen van de „Liga Eucaristica", en om 10 uur is er aanbidding voor dezelfde leden.

Bevordering van het Nederlandsch.

Meer dan ooit komt thans de kennis van de Nederlandsche taal hier tot haar recht. Om de studie ervan te bevorderen, heeft de Groep Nederlandsche Antillen van het Alg. Nederl. Verbond besloten prijzen uit te reiken aan die leerlingen van de hoogste klassen van de diverse scholen te Willemstad, die de beste vorderingen in het Nederlandsch gemaakt hebben.

Deze prijzen zullen bestaan in boekwerken, die op Koninginnefeest in de zaal van den Kolonialen Raad plechtig zullen worden uitgereikt.

Door den Inspecteur van het onderwijs is aan de hoofden der scholen een schrijven gericht, met verzoek de namen op te geven van de leerlingen, die voor een prijs in aanmerking komen.

Wij juichen dit initiatief ten zeerste toe.

Een mislukte proefneming.

Eenige weken geleden publiceerden wij een bericht uit „Oost en West" omtrent een proefneming met het verzenden naar overzee van geprepareerde versche vruchten en levensmiddelen, zonder van koelinrichting of ijskast aan boord der schepen gebruik te maken.

Naar aanleiding van deze proefzending, schrijft „De Surinamer".

Omtrent het al of niet welslagen van deze proef kunnen wij, van de bevoegde zijde ingelicht, mededeelen, dat zij niet is geslaagd. Wat de vruchten betreft, deze waren alle bedorven. Wat de levensmiddelen betreft, deze waren door parafine, waarmede zij geprepareerd waren, grootendeels ongenietbaar geworden.

Diepboring naar aardolie.

Naar de West mededeelt, is de heer Wolvekamp, die naar het binnenland was vertrokken om een geologisch onderzoek te doen, om de tegenwoordigheid van aardolie vast te stellen, onverrichter zake in de stad teruggekeerd. De hooge waterstand belette een geologisch onderzoek. Hij heeft echter aan zijn maatschappij — consortium Koker — telegrafisch geadviseerd om den knoop door te hakken en met diepboringen een aanvang te nemen. Hierop ontving hij een bevestigend antwoord. Eind Augustus zal de heer Koker met een booringenieur en het noodige boormateriaal in de kolonie terugkeeren. De heer Wolvekamp zal de komst van den booringenieur afwachten.

De Sur.

Publieke zedelijkheid.

Naar wij vernemen, hebben er in den laatsten tijd verschillende publieke vrouwen van Franschen oorsprong zich alhier gevestigd, die, omdat haar in Venezuela de toegang wordt geweigerd, hier haar schandelijk en onteerend bedrijf uitoefenen.

Naar men ons verzekerde, trachten sommige met allerlei slinksche middelen Venezuela binnen te komen.

Wij gelooven niet te overdrijven, als wij zeggen dat heden ten dage Curaçao van dergelijke verdachte en obscure elementen, die een groot gevaar opleveren voor de publieke moraliteit, overstroomd is, en dat het hoog, hoog tijd wordt, dat er door de politie eens een duchtige razzia onder gehouden wordt.

Caveant Consules.

Zeilvaart

gedurende de maand Juli 1927

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	31	Aruba	26
Bonaire	56	Bonaire	67
Guanta	1	Bov. Eilanden	1
Haiti	1	Gonaives	1
La Guayra	1	Guanta	2
La Vela de Coro	21	La Guayra	1
Maracaibo	10	La Vela de Coro	26
Mayaguez	2	Maracaibo	13
Pto. Cabello	17	Pto Cabello	27
Pto Plata	1	Rio Hacha	1
Rio-Hacha	2	Santo Domingo	4
Sto Domingo	2	San Lorenzo	1
San Juan	1	St. Martha	1
Trinidad	1		
Tucacas	13		
Total	160	Total	171

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Juli 1927 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juli 1927	160	42.018	38.064	296	2.572.622	1.445.233
Vorige maanden	900	214.171	192.503	1.776	16.490.920	9.321.072
Totaal	1.060	256.189	230.567	2.072	19.063.542	10.766.305

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Bekendmaking.

De Administrateur van financiën maakt hierbij bekend, dat de brandkastzegels voorzien zijn van een opdruk *„frankeerzegel"* en met overdruk 3 cent, 10 cent, 12½, 15 cent, 25 cent, 30 cent en 50 cent, op 3 October e. k. in gebruik zullen worden gesteld en slechts ten postkantore op CURAÇAO verkrijgbaar zullen zijn.

In verband met de geringe oplaag, zal slechts een beperkt aantal complete series aan het loket worden verkocht en de rest gereserveerd worden voor gegadigden op Curaçao en in het buitenland, die voor deze door hen verlangde hoeveelheid *schriftelijke* aanvragen moeten indienen aan den Postdirecteur, welke aanvragen uiterlijk op 2 October moeten zijn ontvangen.

De toewijzing zal op 3 October e.k. plaats hebben. Deze zal wanneer het totaal der aanvragen de gereserveerde hoeveelheid mocht overschrijden, ponds-ponds gewijze geschieden, met dien verstande echter dat zoo mogelijk ieder aanvrager minstens één stel ontvangen zal.

Gegadigden in het buitenland zijn verplicht hun aanvragen vergezeld te doen gaan van een remise ter waarde van de aangevraagde zegels en van de verzendingskosten. Gegadigden in Nederland kunnen het bedrag storten bij het Departement van Koloniën en zullen het bewijs der storting bij hunne aanvragen moeten voegen.

Gegadigden op Curaçao moeten bij de indiening van hunne aanvragen of het bedrag daarvan deponeeren bij den Postdirecteur of ten genoege van dien ambtenaar zekerheid stellen tot dat bedrag.

Gegadigden op de eilanden Aruba, Bonaire, St. Martin, St. Eustatius en Saba kunnen het bedrag van hunne aanvragen bij den Chef van het postkantoor ter plaatse storten en zullen het bewijs der storting bij hunne aanvragen moeten voegen.

De opzending van de toegewezen hoeveelheid aan gegadigden in het buitenland zal geschieden per aangeteekende brief, terwijl het eventueel door hen te veel geremitteerd bedrag tegelijkertijd zal worden teruggezonden. De bedragen door gegadigden in Nederland bij het Departement van Koloniën te veel gestort, zullen door dat Departement aan hen worden gerestitueerd.

Aan het loket zal aan denzelfden persoon op denzelfden dag niet meer dan 3 series worden verkocht.

Curaçao, den 4 Augustus 1927.

De Administrateur van financiën,

J. G. STATIUS MULLER.

Posterijen.

De Postdirecteur brengt hierbij naar aanleiding van bovenstaande bekendmaking van den heer Administrateur van financiën ter kennis van belanghebbenden, dat alle bij hem gedane aanvragen voor brandkastzegels, alsnog voor den 2n October a.s. SCHRIFTELIJK moeten worden bevestigd, onder toezending van het bedrag der aanvragen of c.q. onder aanbieding van zekerheid.

Curaçao, 4 Augustus 1927.

TH. KRAFFT. 3—3

Verkoopkoersen der Banken op Curaçao voor Buitenlandsche Wissels.

(Opgegeven door de Hollandsche Bank voor West-Indië.)

	12/8	13/8	15/8	16/8	17/8	18/8
Noord-Amerika	2.48½	2.48½	2.48½	2.48½	2.48½	2.48½
België	35.75	35.75	35.75	35.75	35.77	35.77
Duitschland	0.60	0.60	0.60	0.60	0.60	0.60
Engeland	12.12	12.12	12.13	12.13	12.13	12.13
Frankrijk	9.97	9.97	9.97	9.97	9.97	9.97
Italië	13.75	13.75	13.75	13.75	13.77	13.77
Nederland	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75
Spanje	42.61	42.54	42.54	42.36	42.29	42.46
Venezuela-Caracas	47.90	47.90	47.90	47.90	47.90	47.80
Maracaibo	48.15	48.15	48.15	48.15	48.15	48.05
Zwitserland	48.56	48.56	48.56	48.56	48.60	48.59

De West-Indische Gids. Inhoud Juli-Aug.-nummer

Curaçao en onderhoorige eilanden 1816 — 1828. III door Mr. B. de Gaay Fortman.

De Surinaamsche Loonsverhooging van 1920, door Ir. D. S. Huizinga.

Het Nederlanderschap in Suriname en Curaçao, door Fred. Oudschans Dentz.

Emigratie naar Suriname, door Dr. Th. Lens.

Het Assiento, door C. K. Kesler.

Vreemdelingen in het West-Indische leger, door S. Kalff.

Boekbespreking.

Historische momenten.

Bibliographie.

***

Als bewijs van de schrielheid, waarmede dit interessante tijdschrift, het eenige wetenschappelijke dat wij over de West bezitten, van de zijde der Regeering behandeld wordt, drukken wij hier af een mededeeling van den uitgever, Martinus Nijhoff te 's Gravenhage, in het laatste nummer van het tijdschrift ingelascht.

L. S.

De Tweede Kamer is medegegaan met het voorstel van den Minister van Koloniën, om de begrooting van Suriname niet met 300 gulden te verhoogen ten bate van de West-Indische Gids, hoewel deze post *met algemeene stemmen* door de Staten van dat gewest, op de begrooting was gebracht.

Volgens den Minister was deze bijdrage onnoodig. Het tijdschrift had voldoende lezers, kon zich best zelf bedruipen enz. enz. Hoe de Minister dit wist, is een raadsel. Z. E. is beter op de hoogte, blijkt het, dan de uitgever zelf.

De West-Indische Gids heeft een bescheiden aantal abonné's (158), bedruipt zich niet, enz. enz. maar de redactie doet haar werk geheel belangeloos, een paar maatschappijen helpen een handje mee, en zoolang Dr. Benjamins als secretaris der redactie werkzaam wil blijven, zal de uitgever het eenige tijdschrift over Nederl. West-Indië dat bestaat, niet laten verdwijnen.

Mogen er velen hier te lande en in de West zijn, die hem daarbij steunen.

De Uitgever.

Dit laatste hopen wij van harte, opdat niet vroeg of laat, noodgedwongen de uitgever de uitgave staken moet.

Officieele Berichten.

Aan den observator bij den weerkundigen dienst alhier Ch. R. Jacobs is, wegens ziekte, een maand binnenlandsch verlof verleend.

De Gouverneur heeft bepaald, dat, met inachtneming der daaromtrent overigens bestaande voorschriften, de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin op den 31sten Augustus a. s. op de volgende wijze zal worden gevierd.

1o. bij zonsopgang zullen de vlaggen op de forten van dit eiland, op de openbare gebouwen en op de gouvernements-vaartuigen, welke binnen deze haven liggen, worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang zullen worden gestreken;

2o. de Gouverneur zal des voormiddags te half tien uur audientie verleenen ten Gouvernementshuize;

3o. van gouvernementswege zal aan het garnizoen, de politie en aan de verdere beambten en instellingen, zooals gebruikelijk is, worden verstrekt versch rundvleesch, sigaren en bier of wijn, of een daarmede overeenkomend bedrag in geld, door den Administrateur van financien na overleg met de Chefs van dienst te regelen.

P. P. de Leon is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2e klasse alhier.

De heer L. E. Benne is ontheven van zijne aanstelling tot automobielhersteller bij openbare werken en wordt de hem gedane opdracht om de motoren van de gouvernementsmotorboot te herstellen.

Maarschalk Foch een somber profeet

Boot met dynamiet.

Naar wij vernemen is het „S.S. Grootendijk," van de Holland-Amerikalijn, dat met 40 ton ontplofbare stoffen, bestemd voor Columbia, hier gisteren verwacht werd, onze haven niet binnen gekomen. Wel kon het schip in de Caracasbaai gaan ankeren, en daar fuel innemen. Volgens de *Boletin Comercial* heeft de boot zijn reis vervolgd naar Columbia en zal daar zijn vracht voor Curaçao-Maracaibo bestemd op de Fransche boot overladen.

Geknipt.

Dezer dagen kwam een zekere R. F. Venezolaan van geboorte, met een truck aan den Waterkant Otrabanda, achter de politiewacht, en begon deze vol houtskool te laden. Nadat de truck volgeladen en hij reeds eenige weggereden was kwam de eigenaar van de houtskool. De politie werd gewaarschuwd, deze den dief achterna.

De houtskool was reeds verkocht tegen minderen prijs; en toen de politie aankwam, wist de dief nog juist in 'n truck te ontkomen.

De politie op Cas Chikito werd opgebeld, die daar den dief te pakken wist te krijgen, en hem onmiddelijk naar de stad bracht, waar hij herkend werd.

Kortegolf-berichten.

Eindelijk, na maanden lang stilzwijgen, hebben wij deze week weer enkele korte-golf-berichten uit den Haag ontvangen. De berichten op zich zelf zijn wel niet veel beteekenend, maar geven toch weer hoop voor de toekomst.

Den Haag 16 Augustus 7 p. m.

CHINA. — Nieuwe opmarsch van de noordelijke troepen. Ontbinding der Nankingregeering wordt verwacht.

BOLIVIA. — De opstand in Bolivia is bedwongen.

BATAVIA. — De zeelichter „Tjilajap" van de NISHM die met melasse geladen van Probolinggo naar Soerabaya gesleept werd is zondagavond bij ruw weer gezonken.

BINNENLAND. — Een goederentram der Geldersche stroomtram Mij bij Rheden ontspoord. De materiele schade is zeer groot.

Bij viering van den *Hartjesdag* in Amsterdam hadden eenige relletjes plaats.

Hij voorspelt een nieuwen wereldoorlog.

In een onderhoud heeft maarschalk Foch voorspeld, dat er binnen vijftien, twintig jaar, een nieuwe wereldoorlog zal uitbreken op veel grooter schaal dan de laatste.

„Zulk een oorlog", — zeide Foch — „zal een wereldoorlog zijn in geen enkel opzicht gelocaliseerd kunnen worden. Elk land zal er aan deelnemen en de combattanten zullen niet alleen de mannen, maar de vrouwen en kinderen van elke natie zijn.

Er zullen niet alleen slagen te land en ter zee geleverd worden, maar ook in de lucht. Daar zullen de vliegtuigen niet op zichzelf of in smaldeelen vechten, maar in aaneengesloten massa's.

KERKLIJST.

H. ROZENKRANSKERK - PIETERMAAI.

Zondag, Maandag, en Dinsdag veertig uren-gebed.
Zondagmorgen 8 uur plechtige Hoogmis, — 's avonds ten half 7 plechtig Lof met feestpredikatie.
Maandag en Dinsdag, ten half 7 gezongen H. Mis, — 's avonds ten 7 uur Lof met predikatie.
Dinsdagavond ten 7 uur sluiting, met plechtige processie.

Scheepshygiëne.

Wij lezen in de *N. Rott. Crt.* van 5 Juli.

Onze geneeskundige medewerker schrijft ons:

Het academisch proefschrift getiteld „Scheepshygiëne," waarop onlangs de heer A. L. Schmidt, medisch adviseur van de *Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij* promoveerde tot doctor in de geneeskunde aan de Universiteit van Amsterdam, is een gelukkig voorbeeld van een op practijk-ervaring berustende en voor de praktijk — zoowel van scheepsbouwers, reeders, kapiteins als scheepsartsen — bestemde verhandeling die een voortreffelijk overzicht geeft van de vele en velerlei vragen en vraagstukken op dit gebied en van de wijze waarop wetenschap en praktijk hand in hand kunnen en moeten gaan om ze op te lossen. Tweevoudig doel is: de beteekenis van de hygiëne voor de scheepvaart duidelijk te maken en daarvoor belangstelling te wekken. In beide opzichten is de schrijver uitnemend geslaagd, ook al zal de scheepsbouwer of de reeder hier, de wetenschappelijke hygiënist of scheeparts daar fouten, of leemten in betoog of inhoud ontdekken. We onthouden ons echter van gedetailleerde kritiek en maken alleen melding van de groote lijnen die opzet en inhoud beheerschen.

Na een korte inleiding, gewijd aan de geschiedenis der zeevaart en de rol, die door de eeuwen heen in die geschiedenis scheepsziekten gespeeld hebben, worden in een vijftal afdeelingen achtereenvolgens besproken: de hygiëne van het zeevaartuig, de hygiëne der opvarenden, de geneeskundige dienst aan boord, ziekten aan boord, medische politie. Overal is getracht een beeld te geven van de rol, die tal van in gelijke of tegengestelde richting werkende factoren uitoefenen op den gezondheidstoestand van schepelingen en passagiers: zeeklimaat, ventilatie, kleeding, voeding, watervoorziening, verlichting, verwarming, enz. enz.

Van de ziekten aan boord worden pest, cholera, gele koorts, vlektyphus, pokken en alastrim meer in het bijzonder beschreven, zonder „zee"- en „landziekte" te vergeten. Het hoofdstuk medische politie is met name gewijd aan de bespreking van doel en inhoud van de internationale sanitaire conventies en van de quarantainewetten, terwijl in aansluiting daaraan ook betrekkelijk uitvoerig het actueele vraagstuk van desinfectie en de insectie (rattenverdelging, insectenverdelging) besproken wordt

De omvang van het werk is ongeveer 300 blz, de literatuuropgave alleen telt een kleine 500 nummers Slechts een ding betreur ik in hooge mate: het ontbreken van een naamen zaakregister op den inhoud.

Betrapt.

In den nacht van Woensdag op Donderdag werden door de politie op heeterdaad betrapt twee personen, waarvan een bezig was het ijzeren hangslot van een der deuren van „De Globe" in de Keukenstraat door te zagen, terwijl de ander op den uitkijk stond. Deze laatste wist nog te ontkomen, doch werd Donderdagmorgen met nog een andere gepakt. De drie personen zijn Duitschers van geboorte.

Naar wij vernemen, zijn ook twee Curaçaoenaars jongens van om en om 17 jaar, gepakt en in verzekerde bewaring gezet, als verdacht van den diefstal enkele dagen geleden in den winkel „El Pasaje" van den heer P. G. gepleegd.

BUITENLAND.

Uit den communistischen heilstaat.

Het volgende is een sterk staaltje van de meest brutale machtsoverschrijding en de ondragelijkste censuur ooit in de geschiedenis voorgekomen. Het komt dan ook van den Communistischen heilstaat in Rusland, die zich wel zwak moet gevoelen, daar hij door zulke terroristische middelen meent alleen zijn gezag te kunnen handhaven.

Het betreft hier een noodkreet van Russische schrijvers aan eenige vrienden te Praag, waaraan we naar de N. R. Ct. ontleenen wat hier volgt:

„Het idealisme, een der machtigste bezielers van de Russische schoone letteren, wordt hier gelijkgesteld met hoogverraad. De klassieke schrijvers, die het idealisme hebben beleden, worden uit alle openbare bibliotheken geweerd. Hun lot wordt gedeeld door de historici en de philosofen, die de materialistische leer afwijzen. Speciale ambtenaren houden in de openbare bibliotheken en de boekhandels steekproeven, om er alle literatuur van voor den oorlog in beslag te nemen, die voor de jeugd is bestemd, benevens alle werken van populair epischen aard.

De hedendaagsche schrijvers, die van idealisme verdacht worden, zijn beroofd van alle hoop, ooit hun werken te zien verschijnen. Zij zelf, beschouwd als vijanden en belagers van de sociale orde, worden overal verdreven en beroofd van alle middelen van bestaan. Dat is de eerste muur van de gevangenis, waarbinnen het vrije woord wordt verstikt. Een tweede volgt.

Elk handschrift, bestemd voor den druk, moet tevoren in twee exemplaren aan de censuur worden aangeboden. Wanneer het gedrukt is, komt het nogmaals bij de censuur terecht, teneinde in tweede lezing te worden gecontroleerd. Het is voorgekomen, dat een enkele zin, een enkel woord, zelfs een enkele letter (zooals de hoofdletter van het woord God) — misdaden die bij eerste lezing van de censuur, den schrijver, den uitgever of den corrector waren ontgaan — bij tweede lezing -aanleiding heeft gegeven tot onverbiddelijke confiscatie van de geheele uitgave.

De censuur beslist oppermachtig over het lot van alle werken, welke het ook zijn; haar sanctie strekt zich uit tot zelfs verhandelingen over scheikunde, sterrekunde en wiskunde. De schrijver mag in zijn tekst geen verbeteringen aanbrengen dan met speciale machtiging van den censuur voor elk geval. Zonder deze goedkeuring mag de drukker niet de kleinste correctie uitvoeren.

Een eenvoudig visitekaartje mag, onder het communistische bewind, niet worden gedrukt zonder dat te voren bij gezegelde petitie toestemming is gevraagd en dan moet men nog lang op de beslissing wachten. Zelfs eenvoudige kennisgevingen als „Verboden te rooken" of „Uitgang bij nood", moeten het visum van de censuur dragen.

Maar er bestaat nog een derde muur, een derde linie van prikkeldraad en wolfsklemmen.

Om zich te vestigen, heeft een uitgeverij, particulier of sociaal, vergunning van de overheid noodig. Niemand krijgt die voor langer dan twee jaren, als 't zuiver wetenschappelijke uitgaven betreft. Men kan de vergunning slechts moeilijk verkrijgen en particuliere uitgeverijen zijn dan ook zeer schaarsch. Zij zijn gehouden, hun bedrijf strikt te bepalen tot 't plan, dat de censuur heeft goedgekeurd. De uitgevers moeten zes maanden tevoren bij de censuur een volledige lijst inleveren van alle boeken die in voorbereiding zijn, met een uitvoerige levensbeschrijving van elken auteur. Buiten die lijst om, waaraan de censuur haar goedkeuring moet hebben gehecht, kan de uitgever niets in het licht geven.

Door deze omstandigheden hebben alleen werken, die in overstemming zijn met de eischen der communistische censuur, kans te worden aanvaard. Men drukt alleen wat volkomen strookt met de communistische leer, die voor alles gebiedend is. Al het andere heeft niet alleen geen enkele kans te worden uitgegeven, maar moet verborgen blijven, als een misdaad, in diep geheim. Wordt zoo'n handschrift bij een huiszoeking gevonden, dan berokkent het den schrijver een arrestatie, deportatie of zelfs de doodstraf. Prof Lazarevsky, een der beste Russische specialisten op het gebied van het publiek recht, is doodgeschoten alleen om een ontwerp-grondwet, dat men bij een huiszoeking te zijnent had gevonden.

Zijn deze feiten u bekend? Geeft gij u rekenschap van den verschrikkelijken toestand, waartoe onze literatuur, het vrije woord, onze taal zijn gedoemd?

Als gij de feiten kent, als gij u rekenschap geeft van de verschrikking, waarom dan gezwegen?

Wij weten: behalve uitingen van medelijden, zedelijken steun aan de strijders voor de vrijheid, afkeuring van het ergste despotisme, kunt gij niets doen voor ons noch voor ons volk. Maar dat is voldoende en vurig hopen wij op betooging uwerzijds. Ontmaskert krachtig, overal en voor heel de wereld, de gruwelijke schijnheilige beeltenis van de communistische macht in Rusland. Wij zelf zijn onmachtig het te doen; ons eenige wapen, de pen, is ons uit de handen gerukt. Men heeft ons zelfs de lucht ontnomen om in te ademen, onze literatuur en wij gevoelen ons gekerkerd in de gevangenis zonder uitweg.

Als uit een onderaardsche gevangenis wordt deze brief u gezonden. Wij loopen groot gevaar met hem te schijven, — die hem over de grens brengen, wagen hun leven."

Een regeering, die zich zóó staande moet houden dient te denken aan Darius'rijk uit de H. Schrift, den kolos met leemen voeten, die op instorten staat.

De Duitsche Schoolwet.

Nu het onderwijs-vraagstuk in Duitschland's politiek weer zoozeer op den voorgrond is gekomen en zulk een breede plaats inneemt in het program der regeering, zal een overzicht van den staat van zaken welkom zijn, opdat men zich daarvan een juiste voorstelling kunne vormen.

Nieuw is het vraagstuk, naar men weet, ook bij onze Oostelijke buren niet. Het bestond reeds lang ten tijde van de Monarchie en tot een zoodanige regeling, dat men algemeen tevreden kon zijn, kwam het nooit. Toen het land een republiek werd en de nieuwe grondwet te Weimar werd vastgesteld, maakte ook het schoolvraagstuk een onderwerp der besprekingen uit en kwam men tot een soort compromis, dat echter geen voldoende klaarheid gaf, evenmin trouwens als andere paragrafen dier grondwet. Het bleek dan ook al spoedig, dat men het er niet over eens was, welke soort van scholen de grondwet aan het Rijk bedoelt op te leggen. De regeeringen, welke elkander sinds de vestiging van den nieuwen Staatsvorm zijn opgevolgd, hebben getracht een juiste formuleering te vinden, maar tot een resultaat kwam het niet. Het tegenwoordig kabinet is echter verder gegaan en heeft nu een ontwerp samengesteld, dat ernstige kans heeft aangenomen te worden, al rijst er dan ook bij voorbaat menig verzet tegen. De briefschrijver van de Belgische *Stand.* te Berlijn geeft er een interessant overzicht van, waarin hij het ontwerp als nuchter, democratisch en rechtvaardig aanprijst. „Nuchter, omdat het rekening houdt met de werkelijkheid en met het feit, dat de bevolking van Duitschland nu eenmaal in verschillende groepen gesplitst is, die in verschillende belijdenissen of wereldbeschouwingen wortelen. Democratisch in de goede beteekenis des woords is het, wijl het rekening houdt met ieders begeeren en niemand door het eenvoudige machtwoord van de helft plus één een juk tracht op te leggen, dat hem ondraaglijk lijkt. En gerecht is het ten slotte, omdat het in zake onderwijs een doorslaggevende stem toekent aan de ouders, die in deze zaak toch wel het eerste en het laatste woord te zeggen hebben."

Aanpassend aan de bestaande toestanden erkent het ontwerp-von Keudell drie soorten scholen, en wel godsdienstlooze scholen., simultaanscholen en confessioneele scholen (Een simultaanschool was tot nu een interconfessioneele school, waar de kinderen van beider belijdenissen gelegenheid hebben elke week een paar uur godsdienstonderwijs te ontvangen.) Deze drie scholen worden op een voet van volkomen gelijkberechtigheid geplaatst, terwijl aan de ouders het recht toegekend wordt uit te maken, naar welke soort school zij hun kinderen zenden willen. Wanneer de ouders van veertig kinderen zich voor een bepaalde school uitspreken, dan moet er een zoodanige opgericht worden, terwijl ook elke school in een andere omgezet kan worden, wanneer de ouders van 2/3 der aanwezige kinderen zich daarvoor uitspreken.

Het is nog niet duidelijk uit de wet te lezen, welke graad van godsdienstloosheid de twee eerste soorten scholen bezitten zullen. Wat de simultaanscholen betreft, waren deze tot nu toe inderdaad christelijke inrichtingen, maar het is niet zeker, of ze dat in de toekomst blijven zullen. Eigenlijk zijn ze een overbodig onding, dat slechts in de wet ingelascht werd om zekere deelen van de coalitie tevreden te stellen. Zoo heeft men ook, om de socialisten te paaien, het begrip „wereldbeschouwingsschool" in de wet verwerkt en vastgesteld, dat op een godsdienstlooze school tenminste les in eene „wereldbeschouwing" gegeven worden zal.

Gelijk te verwachten was kon een Schoolwet, door Rechts ingediend, onmogelijk genade vinden in de Linksche helft der Duitsche menschheid en deze is dan ook dapper van leer getrokken, om het ontwerp-von Keudell onder zijn critiek fijn te malen, schrijft de correspondent. Erg gemakkelijk valt dat niet, want — zooals gezegd — het plan is dermate nuchter, en zoo voor-de-handliggend, dat er zeer ongewone geestelijke verwringingen noodig zijn om het verderfelijk te vinden. Deze verwringingen worden echter min of meer gelukkig volbracht en de regeering zal er rekening mee te houden hebben.

Het eenige zakelijke verwijt, dat men tegen het ontwerp aanvoeren kan is dit, dat het ongrondwettig is en dus een 2/3 stemmenmeerderheid zal behoeven, om aangenomen te worden. Er komt n. l. in de grondwet een zinswending voor, die zóó uitgelegd kan worden, dat de simultaanschool een zekeren voorrang boven andere schoolsoorten hebben moet. Von Keudell stelt echter alle drie soorten op hetzelfde peil en houdt met die zinswending, of liever met die uitlegging, die sommigen ervan geven, geen rekening. De minister van Justitie heeft echter verklaard, dat het volgens zijn departement hier niet om een grondwetswijziging gaat en dat voor de wet dus slechts een eenvoudige meerderheid van stemmen gevorderd wordt. Het Kabinet heeft zich over de quaestie niet uitgelaten, maar in het ontwerp zelf komen toch weer een paar woorden voor, die doen vermoeden, dat de regeering ernstig met het opgeworpen bezwaar rekent.

Het gezanik over de neutraliteit van het onderwijs laat men, naar de schrijver verder meedeelt, bij de besprekingen rusten.

Dit vervelende en afgezaagde argument is, Gode zij dank, tot nu toe nog niet in de besprekingen ingeweven geworden, zegt hij, en het is te hopen, dat we er ook in de toekomst voor gespaard zullen blijven. Maar dubbel ijverig wordt daarentegen met het schrikbeeld der „versplintering" gezwaaid. De bestrijders van de confessioneele school hebben n. l. luidkeels uitgeschreeuwd, dat de ontroerende éénheid, waarin het Duitsche volk zich reeds zooveel eeuwen verheugt, door de gelijkstelling van de confessioneele school in atomen gebroken zal worden, en zij verklaren zulk een nieuwigheid in het Duitsche Staatswezen in de hoogste mate ongewenscht. Zelfs de socialisten, die in gewone omstandigheden den klassenstrijd tot den laatsten druppel bloed recommandeeren, barsten in krokodilstranen uit bij de gedachte aan de hopelooze „versplintering" waarin het Duitsche volk door de gelijkstelling met de openbare school uit elkaar zal vliegen, om nimmer meer bijeen te komen!

De grondwetsquaestie en de z.g. dreigende versplintering zijn zoowat de eenige argumenten, die de oppositie tot nu tegen het ontwerp-von Keudell in het veld heeft gebracht. Maar daarmede is de regeering er toch nog niet, want ze heeft ook met haar eigen bondgenooten te rekenen uit welker boezem twee gevaren dreigen. Het eene bestaat hier in, dat het fanatieke deel der protestanten door een of ander campagne zoodanig tegen de katholieken in het harnas wordt gejaagd, dat ze liever de Turken in huis halen, dan de confessioneele school, welke, zooals van ouds bekend, het stokpaardje van het Centrum is. Zulk een onverwachte wending zou de regeering een deel der stemmen van de Duitschnationalen kosten.

Meer tastbaar is echter het gevaar der Duitsche Volkspartij. Deze fractie (die ook tot de tegenwoordige regeeringsmeerderheid behoort) gaat er grootsch op, de erfgename te zijn van de nationaal-liberale tradities, die een tijd lang in Duitschland opgeld deden, en zij voelt zich dus instinctmatig geroepen in zake cultuurpolitiek regelrecht tegen de strevingen van het Centrum in te roeien. Maar anderzijds erkent die partij toch ook, dat het liberalisme even goed als het monarchisme in Duitschland tot het verleden behoort en dat de aanhankelijkheidsverklaringen eraan, nimmer meer dan een lippenbekentenis kunnen zijn. Zij is dus bereid over stag te gaan, zoolang zij haar figuur daarbij maar redden kan. Inderdaad hebben twee rijksministers, tot die partij behoorende, verklaard tegen een onderdeel van de wet protest te moeten aanteekenen, maar desondanks schijnen zij bereid te zijn daarover in een compromis te treden. Metaen zijn zij in vacantie gegaan, en wordt het November vóór de discussies over het ontwerp een aanvang zullen nemen.

PALESTINA.

De verschrikkelijke verwoesting door de aardbeving aangericht.

Nabloes, zoo wordt uit Jeruzalem gemeld, biedt een afgrijselijk schouwspel van verwoesting. De stad ziet er uit als een doodenstad en er liggen zoovele huizen in puin, dat het is alsof er een zwaar bombardement op gericht is geweest. Nauwelijks een huis is gespaard gebleven. Sommigen zijn geheel ingestort, anderen schijnen door een wonder te zijn blijven staan.

De gewoonlijk drukke straten zijn verlaten. Alleen ziet men er af en toe een hurkende gedaante bezig om beddegoed te redden en op een kameel of ezel te laden. Het beddegoed gaat dan naar een van de kampen buiten de stad, waar de inwoners in in zielige groepjes verzameld zijn.

Hooge gebouwen zijn ingestort als kaartenhuizen en hebben niet alleen de menschen die er in woonden, maar ook de menschen op de markt er beneden bedolven.

Onder toezicht van de Britsche politie is men ijverig in de weer met het opgraven van slachtoffers.

Geheele straten zijn onveilig verklaard.

Zonder waarschuwing heeft de dood velen overrompeld en men vindt hun lijken in de houding waarin de menschen waren, toen zij opeens omkwamen.

De officieele schatting is, dat er in Palestina meer dan 150 dooden en in Transjordanië 100 dooden zijn. Het aantal gewonden bedraagt ruim 500, maar totdusver is geen enkel Europeaan, voor zoover gemeld is, onder de slachtoffers.

Nabloes is het Sichem der oudheid (later ook Mabartha, daarna Neapolis genoemd). Het ligt ten N. van Jeruzalem. Men laat er de grafstede van Jozué en Jozef zien en den waterput waarbij Jezus met de Samaritaansche vrouw gesproken heeft.

De geruchten over de verwoestingen, door de aardbeving aan de historische monumenten te Jeruzalem aangericht, zouden erg overdreven zijn. De moskee El Aska en eenige gebouwen in de buurt van den tempel, alsook de minaret, zijn beschadigd. De koepel en de rots van de kerk van het Heilig Graf zijn ongeschonden.

Er vallen in een twintigtal steden en dorpen slachtoffers te betreuren.

Te Jericho is een hotel ingestort, waarbij drie gasten onder het puin begraven werden. Ook te Olivete, Ramallah en andere dorpen zijn slachtoffers gevallen, wier aantal voorloopig op 26 geschat wordt.

Verschillende huizen in het oude deel van Jeruzalem zijn ingestort, doch daarbij moeten geen menschen zijn omgekomen.

Bekendmaking.

De ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat vanaf heden tot nadere aankondiging, de De Ruijterkade vanaf de Handelskade tot de Van den Brand hofbrug voor het openbaar verkeer is afgesloten.

Curaçao, den 9n Augustus 1927.

De wnd. Procureur-Generaal,

2—3 C. S. GORSIRA.

De eerste Japansche Bisschop.

Eerlang zal de eerste Japansche Bisschop door Z. H. den Paus worden gewijd, mgr. Nayasaka.

Dankbaar hebben wij dit bericht gelezen, schrijft K. I. P. A. Het Diocees van den nieuwen Bisschop is Nagasaki. Hier zal dus de eerste Japansche opvolger van St. Franciscus Xaverius zijn werk verrichten.

Hij, die slechts iets van den Japanschen geest weet, zal begrijpen, wat hier geschied is, en welke schoone perspectieven in het verschiet verborgen liggen.

De strijd tegen het Shintoïsme is een geweldige. Zooals Japan de Westersche verwording aannam, zoo eenvoudig neemt het land niet het Christendom aan, en welke ontzaglijke krachtinspanning vereischt werd om resultaten te bereiken zal elke Missionaris in Japan kunnen vertellen.

De zending der Engelsche Kerk heeft nimmer veel succes in Japan geboekt, ook de Methodisten in Japan bereikten niet veel, doch de katholieke priesters hebben langzaam maar zeker terrein gewonnen en nu staan wij aan den vooravond van de bekroning van het moeizame werk.

Wanneer men de laatste bevelen van Shogun er op na slaat dan begrijpt men den strijd onzer Missionarissen beter: „Het is de bedoeling van de regeering de christelijke secte geheel te vernietigen. Aan geen vreemdeling zal voortaan worden toegestaan op deze kusten te landen op straffe des doods. Geen Japanschen onderdaan zal veroorloofd worden naar den overkant der zee te gaan op straffe des doods. Aan niemand zal worden toegestaan de Christelijke ideeën openlijk te belijden of er in het geheim voor te ijveren, op straffe des doods. Niemand zal Christelijke boeken of Christelijke afbeeldingen mogen bezitten op straffe des doods. Het beeld van den Christen God zal door het geheele land aan den publieken weg geplaatst worden. Eenieder die weigert ertegen te trappen ten teeken van afschuw, zal den kruisdood sterven".

Doch de H. Geest heeft het anders beschikt. Dit fiere ras zal de weldaden van het Christendom ondervinden. Onze Opperherder heeft in zijn wijsheid Japan een Japanschen bisschop gegeven en deze zal het werk van St. Franciscus voortzetten en bekronen.

Want de Japanners zijn verstandig genoeg, om niet mede te gaan met een Christendom, dat in zichzelf verdeeld is.